

Sygn. akt I NWW 256/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie z powództwa J. K.
przeciwko Skarbowi Państwa – Prokuratorowi Regionalnemu w Łodzi
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 9 lutego 2023 r.
wniosku powoda o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] - J. P. od
orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, sygn. I ACa
1790/22

**stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie
z właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi
Apelacyjnemu w Łodzi.**

UZASADNIENIE

Pismem z 5 września 2022 r. J. K. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] - J. P. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, sygn. I ACa 1790/22, wskazując jako podstawę prawną jego wniesienia art. 49 § 1 k.p.c.

Postanowieniem z 21 września 2022 r., I ACo 417/22, Sąd Apelacyjny w Łodzi, przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu wniosek J.K. o wyłączenie sędziego J. P. od rozpoznania sprawy sygn. I ACa 1790/22.

W dniu 29 września 2022 r. Sąd Najwyższy wystąpił do pełnomocnika J. K. o wskazanie w terminie 7 dni, czy z uwagi na podniesione we wniosku o wyłączenie sędziego zarzuty, wnosi o rozpoznanie tegoż wniosku w trybie art. 26 § 2 ustawy z

dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904; dalej: „u.SN”), czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i n. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 2072 ze zm., dalej: „p.u.s.p.”), wskazując, iż brak prezentacji stanowiska w wyznaczonym terminie będzie równoznaczny z żądaniem o nadanie wnioskowi o wyłączenie sędziego biegu w trybie art. 26 § 2 u.SN.

Pismem z 22 grudnia 2022 r. pełnomocnik J. K. oświadczył, że „wniosek został złożony w trybie art. 49 § 1 k.p.c., a Powód nigdy nie wnioskował o rozpoznanie sprawy w trybie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym” (k. 13).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik J. K. jednoznacznie określił, że „wniosek został złożony w trybie art. 49 § 1 k.p.c., a Powód nigdy nie wnioskował o rozpoznanie sprawy w trybie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym” (k. 13).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy, uznając się za niewłaściwy do rozpoznania wniosku, przekazał go na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 52 § 1 k.p.c. do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi jako sądowi właściwemu rzeczowo.

[as]

